

Мнозина, които гледаха тая борба, отвърнаха очи и почнаха да се разотиватъ.

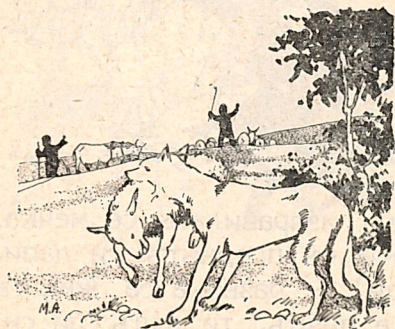
— Какво да го правя, — каза мечкарьтъ и дигна ржце. Азъ съ мечката се разправямъ, но той е опасенъ и отъ звѣръ!

Хр. Спасовски

ВЪЛЧА ХИТРОСТЪ

Бай Начо впрѣгна воловетъ и отиде да оре.

Нивата му е въ края — до селското пасище. На единия слогъ има израстнали два глога, вплетени единъ о другъ. Около тѣхъ висятъ тъмносини трънки, които никое животно не яде. Така ошуменъ, слогътъ се забелязваше отдалечъ. Той пазѣше бай Начовата нива отъ селския добитѣкъ. Нашиятъ орачъ почна да оре отъ другия край нивата — не отъ слога.

Презъ деня минаха много овчари и козари по мерата край бай Начо. Всички се провикваха да го поздравяватъ. А той драговошно отговаряше на поздрава имъ съ високъ гласъ. Често спираше на почивка и пакъ редѣше браздитъ.

Привечеръ се показва овчаръ съ ямурлукъ. Вѣтърътъ се бѣше вече усилилъ. Идѣше сдрачъ, и въздухътъ застудѣ. Стадото отиваше за ношуване.

Овчарътъ не се обръщаше на никжде.

Бай Начо товарѣше плуга на колата, за да се прибира въ село. После се вслуша въ звънцитъ и погледна къмъ стадото. Когато то наближи слога, изведнѣжъ отъ тамъ изкокна като изъ невиделица голѣмъ сивъ вѣлкъ. Сграби една черна овца и я помякна. Другитъ овци побѣгнаха и се сгушиха между другаркитъ си, които нищо не видѣха.